

## 25. juulil 2011 esitatud hagi — Turbo Compressor Manufacturer versus nõukogu

(Kohtuasi T-404/11)

(2011/C 290/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

### Pooled

Hageja: Turbo Compressor Manufacturer (Teheran, Iraan) (esindaja: Rechtsanwalt K. Kleinschmidt)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

### Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada nõukogu 23. mai 2001. aasta otsus 2010/299/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, hagejat puudutavas osas;

— võtta Üldkohtu kodukorra artikli 64 alusel menetlust korraldav meede, millega kohustada nõukogu esitama vaidlustatud otsusega seotud kõik dokumendid hagejat puudutavas osas;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

### Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide: rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tagatud põhiõigusi

Hageja leiab, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga (edaspidi „põhiõiguste harta”) tagatud põhiõigusi. Põhiõiguste harta artiklis 16 tunnustatakse Euroopa Liidus ettevõtlusvabadust ning artiklis 17 õigust seaduslikul teel saadud omandit Euroopa Liidus kasutada ja iseäranis käsutada. Põhiõiguste harta artiklid 20 ja 21 tagavad hagejale võrdsuse seaduse ees ning diskrimineerimiskeelu.

Vaidlustatud otsusega välistati hagejal majandustegevusega tegelemine Euroopa Liidus. Sellega seati ohtu tema majanduslik olemasolu. Hageja sõltub nimelt Euroopa Liidust pärinevatest tarnetest.

Puudub avalik huvi piirata hageja ettevõtlusvabadust, õigust omandile, võrdset kohtlemist ning diskrimineerimiskeeldu. Iseäranis puuduvad asjaolud, mis piisavalt põhjendaksid nõukogu otsust ning riivet hageja põhiõigustele. Hageja ei osale nimelt tuumarelva leviku tõkestamise seisukohast ohtlikus tuumaenergiaalases tegevuses ega tuumarelva kandesüsteemide väljatöötamisel.

Lisaks on tegemist isikute segiajamisega. Ettevõtja SATAK, keda on nimetatud vaidlustatud otsuses, ei ole hagejaga sama ettevõtja. Tegemist on kolmanda ettevõtjaga, kes on hagejale võõras. Hageja oskab asjaolu, et ta on kantud otsuse 2010/413/ÜVJP II lisa nimekirja, mis puudutab Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, üksnes tema segiajamisega teise ettevõtjaga, kes kannab nime „SATAK” või sellega sarnast nime.

2. Teine väide: ilmselt on valesti hinnatud otsuse aluseks olnud asjaolusid

Ilmselt valesti on hinnatud asjaolusid, millele otsus tugineb. Hageja ei osale tuumarelva leviku tõkestamise seisukohast ohtlikus tuumaenergiaalases tegevuses ega tuumarelva või muu relva kandesüsteemide turustamises ja/või väljatöötamisel.

3. Kolmas väide: proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine

Nõukogu ei ole oma otsuses järginud proportsionaalsuse põhimõtet. Hageja võib internetis märksõnadega „SATAK” ja „Iraani tuumaprogramm” tehtud päringute alusel vaid oletada, et otsuse 2010/413/ÜVJP I lisa A osa punktis 31 viidatud tarne võib puudutada kuut nõukogude tüüpi tiibraketti KH-55(SM), mille Iraan ostis Ukrainalt 2001. või 2002. aastal.

Hagejal puuduvad kaubandussuhted Ukraina riigiettevõtte UkrSpetzExport'iga, samuti ei impordi ta nõukogude tüüpi tiibrakette KH-55(SM) ega muid relvi või relvakandesüsteeme.

Hageja ei ole ettevõtja „SATAK”, keda on nimetatud vaidlustatud otsuse I lisa B osa punktis 31.

4. Neljas väide: rikutud on kaitseõigusi

Rikutud on kaitseõigusi. Vaidlustatud otsuse I lisa A osa punktis 31 asuv põhjendus ei ole hagejale arusaadav ning nõukogu ei ole hagejale ka arusaadavat põhjendust esitanud, mistõttu on rikutud hageja kaitseõigusi ning tema õigust tõhusale õiguskaitsevahendile.